

ΘΥΜΑΜΑΙ...

Από naiada

www.e-erkyna.gr

Πώς αρρωστήσαμε τόσο πολύ; Πώς καταφέραμε να πέσουμε σε τέτοιο πάτο; Στο χαμηλότερο επίπεδο που μπορεί να φτάσει μια ανθρώπινη ύπαρξη; Πώς γίναμε τόσο τυφλοί, τόσο κουφοί, τόσο ανάπηροι στο σώμα και στο μυαλό και στην ψυχή; Πώς αφήνεις τον ίδιο σου τον τόπο, τον ίδιο σου τον εαυτό να ξεπουλιέται; ΠΩΣ;;;

Θα σου πω πώς...

Γιατί πάει πολύς καιρός τώρα που ξεπουλιέται όλη η Ελλάδα, κι ήμουν ΕΔΩ. Γιατί ΘΥΜΑΜΑΙ. Ήμουν ΕΔΩ.

Μεγάλωσα σ' αυτήν εδώ τη χώρα, μέσα στις εξελίξεις των καιρών.

ΘΥΜΑΜΑΙ τον θρίαμβο της "Δημοκρατίας" ενάντια της "Χούντας". ΘΥΜΑΜΑΙ τους φοιτητές που χύσανε το αίμα τους στο Πολυτεχνείο. Την ανάσα του κόσμου, τις ελπίδες μετά από αυτό το αίμα "για μια ελεύθερη Ελλάδα", όπου μπορούσες να δουλέψεις, να φας ψωμί και να πατήσεις στα πόδια σου, να φτιάξεις σπιτικό και οικογένεια, να ζήσεις επιτέλους σαν άνθρωπος.

ΘΥΜΑΜΑΙ πότε άρχισε η μπασταρδοποίηση του "αρχαίου αθάνατου ελληνικού πνεύματος". ΘΥΜΑΜΑΙ τις πρώτες κυβερνήσεις, τα Κόμματα, τις πρώτες τους συναντήσεις με την Αμερική και την Ευρώπη.

ΘΥΜΑΜΑΙ τους πολιτικάντηδες στα μπαλκόνια, τους μεγάλους λόγους τους, και τη λαοθάλασσα με τις χιλιάδες σημαίες από κάτω, να φωνάζει συνθήματα "προχώρα, σε θέλει όλη η χώρα"

ΘΥΜΑΜΑΙ και τις "επιχορηγήσεις". Λεφτά στους φτωχούς αγρότες, "για μια καλύτερη Ελλάδα". Βέβαια αυτά δεν χαρίστηκαν έτσι. Πάντα υπήρχε τίμημα. Κι ήταν από την αρχή πολύ βαρύ. Τα χωράφια αλλάξανε μ' αυτά τα λεφτά, γίνανε μονοκαλλιέργειες, γεμάτες φάρμακα. Άρχισε να μπασταρδεύεται και να δηλητηριάζεται το χώμα σε όλη την επικράτεια. Στα κανάλια των εκλογών, η χώρα φαινότανε πράσινη και μπλε, στην πραγματική ζωή γινόταν όλο και πιο μαύρη... Έχεις έκταση; Βάλε βαμβάκι. Είσαι μικρός; Τον πούλο! (το βαμβάκι τί το κάναμε τελικά; Αφού κινέζικα φοράμε..)

ΘΥΜΑΜΑΙ την είσοδο των απρόσωπων "υπέρ-αγορών" (super market) και των Πολυεθνικών στην Ελλάδα, και των "ξένων επενδυτών". Ψώνιζε. Αυτή είναι η ευτυχία. Κι άλλες διαφημίσεις. Τα πάντα όλα σε αφθονία.

ΘΥΜΑΜΑΙ να κλείνουν σιγά σιγά όλα τα "μπακάλικά" της γειτονιάς. Αυτά που είχαν μέσα ένα μπακάλη με πρόσωπο κι απ' όλα τα καλά, κι απέξω ένα τραπεζάκι με δυό καρέκλες, να ξαποστάσεις να κεραστείς και κανά τσίπουρο.

ΘΥΜΑΜΑΙ να κλείνουν οι Ελληνικές Βιοτεχνίες και να ρημάζουν, σα φαντάσματα που απ'τα σπασμένα τους παράθυρα προλαλούσαν το ξεπούλημα. ΘΥΜΑΜΑΙ τον κόσμο να κλαίει και να πεινάει. Ξανά.

ΘΥΜΑΜΑΙ και την αρχή της "τηλεόρασης". Τις πρώτες διαφημίσεις. Καλλυντικά και φτιασίδωμα "Όπως Αμερική" - μεγάλο χαμόγελο.

ΘΥΜΑΜΑΙ τα πρώτα casino. Έλα να παίξεις. Τζόγος. Να και τα τυχερά παιχνίδια. Παίξε τα όλα.

ΘΥΜΑΜΑΙ την επαρχία να ρημάζει, τόσο που τα χωριά μείνανε με λιγοστούς παππούδες, και να μεγαλώνει η πόλη.

Η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη, η Πάτρα, η Λάρισα..

ΘΥΜΑΜΑΙ την αρχή της καταγραφής των δεδομένων. "Αγαπάς την Ελλάδα; Απόδειξη!". Και να οι φόροι. Αφού τα 'χεις, να μην τα πάρουμε; Είναι για τα "Έργα Υποδομής".. Και να τα "λαμόγια". Οι πλάγιες ματιές, οι χειραψίες και τα χαμόγελα της colgate.

ΘΥΜΑΜΑΙ τα "Νομοσχέδια", που κρατήσανε ό,τι συνέφερε από τη χούντα, κι άρχισαν να προσθέτουν και τα δικά τους "συμπληρωματικά νομοσχέδια".

ΘΥΜΑΜΑΙ τότε αρχίσαμε να "κωλοβαράμε" στον Στρατό.

ΘΥΜΑΜΑΙ που παραδώσαμε "Βάσεις" στον Αμερικανικό Στρατό. Την φωνή μας που φώναζε "έξω οι βάσεις". Οι βάσεις είναι σταθερά εδώ, μέσα στο σπίτι μας. Και δεν επιτρέπεται ούτε απ' έξω να περάσεις.

ΘΥΜΑΜΑΙ κι άλλες "επιχορηγήσεις" για τα "Έργα Ανάπτυξης".

ΘΥΜΑΜΑΙ την αρχή του χτισίματος, της "ανοικοδόμησης" της χώρας. Και να οι "εργολάβοι" και οι "αντιπαροχή". Και να οι Τράπεζες σα μανιτάρια σε όλα τα τετράγωνα δυο-τρεις. Και να τα μεγαθήρια και οι ταμπέλες.

ΘΥΜΑΜΑΙ τον τόπο μου με χωματόδρομους και μικρά χωριά, λόφους και δάση.

ΘΥΜΑΜΑΙ πώς χρόνο με τον χρόνο τα κάψανε τα δάση, και "φάγανε" τους λόφους, και φτιάξανε "Εθνικές οδούς", έτσι που ο τόπος μου έγινε αγνώριστος. Ούτε που ξέρω πια ποιά χώρα θυμίζει αυτή η εικόνα. Δεν αφήσανε σπιθαμή ανεκμετάλλευτη, γέμισε ο ντουιιάς με "έργα Ανάπτυξης". Οι παραλίες μας γίνανε ξενοδοχεία και ομπρέλλες για τους τουρίστες. Οι λόφοι αυθαίρετα και βίλλες αυτών που πλούτισαν ξαφνικά μ'όλα αυτά. Ούτε από 'κει μπορείς πια να περάσεις, και το χτίσιμο συνεχίζεται κατά ριπάς..

ΘΥΜΑΜΑΙ και τη διαφθορά από τότε. Διαφθορά στις Εφορίες και στις Εφορείες, διαφθορά στις Πολεοδομίες, στα Νοσοκομεία, στα Πανεπιστήμια, στις Τράπεζες, σε όλες τις "Δημόσιες Υπηρεσίες"..

Τότε που άρχιζαν τα "σκάνδαλα", ένα-ένα. Να οι "μίζες και τα λαδώματα". "Δεν πειράζει, άσε να μας βάλει το παιδί μας στο Δημόσιο, να σωθεί...Ξέρεις τι βγάζουνε; Και να τα επιδόματα, και να οι άδειες, κι έχουν και τα τυχερά τους.."

ΘΥΜΑΜΑΙ πότε έκαναν την εμφάνισή τους οι πρώτες ξεβράκωτες στα "κανάλια". Οι πρώτες αυτές ήταν "ξένες".

ΘΥΜΑΜΑΙ και τα πρώτα "φαστ φουντ" (αυτά που σερβίρουν hamburgers και cheeseburgers, ξέρεις, αλά Αμερικάνα..)

Γιατί για να μετατραπείς από άνθρωπο σε ζώο, πρέπει να τονιστεί αυτή η πλευρά σου. Οπότε, πάρε κρέας, κώλους και βυζιά, και ξέχνα τα όλα. Είναι τώρα "Η Ελλάδα της Ανάπτυξης", όλα είναι ανθηρά, "προχωράμε σταθερά", πήγαινε και σ' ένα μπουζουξίδικο να χωρέψεις τα τσιφτετέλια σου, και μη σε νοιάζει. Περνάς καλά; Ε, λοιπόν τι άλλο θές; Κοίτα τον κώλο σου, κι άσε τους άλλους να κουρεύονται".

ΘΥΜΑΜΑΙ την Αμερικανική Πρεσβεία και το κάψιμο της Ελληνικής σημαίας.

ΘΥΜΑΜΑΙ τις "αναχαιτίσεις των Τούρκων στον Ελλαδικό χώρο".

ΘΥΜΑΜΑΙ την "ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση". Πάει η αυτονομία. Τώρα πιά "κράτος-μέλος". Πάει και το νόμισμα της Ελλάδας. Να το Ευρώ. Α, τώρα είμαστε ίσα κι όμοια με το dollar.. Ντάξει, τώρα δεν κινδυνεύουμε απ' τους Τούρκους, τη γλιτώσαμε.

ΘΥΜΑΜΑΙ και τις "επιχορηγήσεις" για την Παιδεία. Τις καταλήψεις των παιδιών και τον Τεμπονέρα.

ΘΥΜΑΜΑΙ όταν τα πτυχία μας έχασαν την αξία τους. "Ελλάδα σερβιτόρα" μετά από 15 χρόνια στα θρανία, πάνω στην πιο δυνατή και δημιουργική περίοδο του ανθρώπου. Παιδί, έφηβος, νέος. Για τα σκουπίδια το χαρτί. 3 με 5 ευρώ την ώρα. Κι ο νέος γερασμένος.

ΘΥΜΑΜΑΙ την είσοδο του "στρες" στη ζωή του από πάντα "φιλοσοφημένου" λαού, κι άπειρες "εκπομπές ενημέρωσης" με "επιστημονικές μελέτες και πορίσματα" για το άγχος, και πώς θα το αντιμετωπίσουμε.

ΘΥΜΑΜΑΙ και τις "επιχορηγήσεις" για την Υγεία.

ΘΥΜΑΜΑΙ το μπούκωμα με χάπια. Χάπια για την πίεση, χάπια για την καρδιά, χάπια για το σώμα και την ψυχή, χάπια για τον ύπνο. Χωρίς χάπια δε γίνεται. Τι, χωρίς φακελάκι;; που πας; ΣΤΟ ΡΑΝΤΣΟ!! Πονάει χέρι, κόψει χέρι. Βρώμα και δυσωδία.

ΘΥΜΑΜΑΙ τα πρώτα "δάνεια". Στην αρχή για τη δουλειά σου. Για το σπίτι σου. Με τον καιρό, δάνειο για τις διακοπές σου, για τα ψώνια σου, για ψύλλου πήδημα. Πάρε να 'χεις. "Χαρίζουμε". Κι άμα πάρεις κι άλλα, έχεις και bonus και δώρα, κι ό,τι τραβάει η ψυχή σου.

Κι ύστερα η "Ελλάδα της λιτότητας".

Και να οι πλειστηριασμοί, και να τα ξεπουλήματα. "Beautiful View - For Sale".

Κι ύστερα κι άλλες ξεβράκωτες. Ελληνίδες τώρα, στα χνάρια των ξένων. Σεξ, πολύ σεξ. Και πολλά σήριαλ με μπάτσους. Αμερικάνους μπάτσους. Και shows φανταχτερά. Αλά Αμερικάνα... Α, να και τα ριάλιτι (reality= αλήθεια - αυτή όμως είναι άλλη, πολύ μεγάλη κουβέντα)

ΘΥΜΑΜΑΙ το μάζεμα "των τρομοκρατών" ενόψει Ολυμπιάδας. Θρίαμβος. Δεν έχουμε τίποτα να φοβόμαστε.

Τα λαμπρά μυαλά τους τα στουμπώσανε ψυχοφάρμακα και τα χώσανε στο μπουντρούμι. Θα βάλουμε και "κάμερες παρακολούθησης", να είμαστε τελείως "προστατευμένοι από τους τρομοκράτες". Κι όλα καλά. Μπορείτε να κοιμάστε ήσυχοι. Θα περνάει κι ένα μπαλόνι πάνω απ' τα κεφάλια σας που θα καταγράφει τα πάντα, μη φοβάστε τίποτα. Και πολλοί μπάτσοι. Πολλές ομάδες. Έχουν και όπλα!

(Οι λεγόμενοι "τρομοκράτες" καθόλου δε με τρομοκρατούσαν όλα αυτά τα χρόνια, που δρούσαν παρά τη γενική καθούρα και απάθεια, μάλλον με προβλημάτιζαν και με ξυπνούσαν με τα λαμπρά μυαλά τους και τα ιδανικά τους, που φαίνονταν κάτι άπιαστο μέσα στο πλήθος των προβάτων που δούλευε, ψώνιζε και πλήρωνε φόρους σα να μην τρέχει τίποτα)

Κι άλλα "έργα ανάπτυξης"...κι άλλες ξεβράκωτες... κι άλλο σεξ.. Πολύ κρέας και πολύ σεξ. Άπειρες τηλεοπτικές ώρες με τις χειρότερες "ποιότητες" που μπορεί να περιέχει το ανθρώπινο είδος. "Μας βγάλαν στο κλαρί".

Κι άλλη καταστροφή του τόπου. Να τα απόβλητα και οι χωματερές, να οι τόνοι σκουπιδιών, να τα νεκρά ψάρια, να τα μολυσμένα νερά, να τα μεταλλαγμένα τρόφιμα, να κι οι "αγρότες" που πετάνε τα φαρμακωμένα τους στους δρόμους..

Κι ύστερα η Ολυμπιάδα με τους "εθελοντές". Ο μισός κόσμος "εθελοντές" χαμογελαστοί κι ο μισός μπροστά στην οθόνη.

Κάποιοι λίγοι μ' ανοιχτό το στόμα..

ΘΥΜΑΜΑΙ την "μερική απασχόληση" μετά τον "εθελοντισμό". Αφού είδαμε ότι μπορείς και τσάμπα, γιατί θες να πληρώνεσαι; Μείωση λοιπόν.

Κι ύστερα κι άλλα "σκάνδαλα", μα βρε παιδί μου, ακόμα και οι "Πατέρες της Εκκλησίας";; Ε, πως....Λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή; "Τρέξε μετά τη τσόντα και το hamburger ν' ανάψεις ένα κεράκι, ο Θεός να μας έχει καλά, τίποτα δε μας λείπει.."

Κι ύστερα αναμπουμπούλες. Ξεσηκωμοί. "Κλέφτες, Ελλάδα η χώρα της διαφθοράς".

"Στη φόρα όλα τα άπλυτα", το τάδε κόμμα είναι διεφθαρμένο, το άλλο κόμμα είναι κι αυτό διεφθαρμένο, και πού να σου πω και για τους άλλους, που το παίζουμε προοδευτικοί, ή κομμουνιστές, ή οικολόγοι...Άπειρα "αποκλειστικά" από κάποιους "δημοσιογράφους", που κανείς δεν ξέρει τελικά από πού πληρώνονται και ποιος τους προστατεύει, και πώς στέκουν ζωντανοί και δεν τους έχουνε φάει λάχανο με τις φωτιές που ανάβουνε, όπως τρώνε λάχανο τον απλό κοσμάκη που σηκώνεται κάποτε να πει μια κουβέντα, και χαμπάρι δεν παίρνεις... Μην τυχόν και πληρώνονται από πιο μακριά απ' όσο νομίζαμε;;

Γιατί, αν έχεις λίγο ενοχληθεί ή έχεις θυμώσει μέχρι τώρα με όλα αυτά, πρέπει να υπάρχει και η "αντίθετη άποψη", γιατί αλλιώς ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΤΑΥΤΙΣΤΕΙΣ;;; Ποιός θα "αντιπροσωπεύσει" το θυμό και την αγανάκτηση και το ξέσπασμά σου στο γυαλί;; ΣΤΟ ΓΥΑΛΙ!!

Κι άλλες ξεβράκωτες, πολλές, όλες είναι ξεβράκωτες...Μια απέραντη τσόντα, μιλάει μια γλώσσα που δεν καταλαβαίνω, δε μπορεί να είναι η γλώσσα μου αυτή...Σα να ξεπουλήσαμε και την ψυχή μας στο διάολο, κι αποφασίσαμε να μη ξαναμιλήσουμε γι αυτό... Κάποιους λίγους Ανθρώπους που βγαίνουν στο γυαλί να μιλήσουν και να προειδοποιήσουν, τους εμφανίζουν μετά τις 1 τη νύχτα, όταν κοιμάσαι ναρκωμένος του καλού καιρού..

ΘΥΜΑΜΑΙ τον Δεκέμβρη του '08 που κάποια παιδιά αποφάσισαν να σπάσουν το γυαλί. Μια ανάσα ότι κάτι κινείται, κάτι γίνεται, δεν έχουν καταφέρει ακόμα να μας κοιμίσουν.. Να κι "άρση του ασύλου". Όπου και να πας θα σε βρω και θα σε τσακίσω.

ΘΥΜΑΜΑΙ δακρυγόνα και όπλα, και κεφάλια να τσακίζονται και να αιμορραγούν στην άσφαλο των "Εργων Ανάπτυξης". Έτσι όπως το κάνουν και στην Αμερική. Όπως το κάνουν πια παντού..

ΘΥΜΑΜΑΙ και τον Κολοκοτρώνη και τους άντρες της Ελληνικής Επανάστασης, που σκοτωθήκανε να πάρουνε πίσω τα χώματά σου, να καταντάνε διαφήμιση κινητής τηλεφωνίας. Και να μη μιλάει κανείς.
Πάει κι η μνήμη. Περσινά ξινά σταφύλια.

Κι ύστερα "Κρίση Οικονομική" ή αλλιώς "κραχ". Τα φάγανε όλα τα λεφτά από τις "επιχορηγήσεις". Δεν υπάρχει φράγκο.
Πάει κι η δουλειά σου. Πάει κι η σύνταξη. Πάει κι ο μισθός.
Κι ύστερα τσόντα.
"Πουλήστε κανά νησί να ξεχρεώσετε".
Πάει το "κράτος-μέλος". "Κράτος υπό κατοχή".
Κι ύστερα τσόντα.

Κι ύστερα "πιάσαμε τους τρομοκράτες". Πάλι την πιο τέλεια στιγμή.
Κι άλλες κάμερες.

Κι ύστερα το Δ.Ν.Τ. "Διεθνές Νομισματικό Ταμείο". "Δυστυχώς επτωχεύσαμε". "Μας βγάλαν στο σφυρί".
Τι είναι αυτό το ποσό;; Πόσα δισεκατομμύρια;;; Δεν το χωράει το κεφάλι μου ούτε σαν ιδέα..
Τι, αυτά ήταν οι "επιχορηγήσεις";;
Κι ύστερα τσόντα.
Κι ύστερα πάνε και τα παιδιά και τα εγγόνια σου. Θα χρωστάνε μέχρι να πεθάνουνε.
Κι άλλη τσόντα στο καπάκι. Για να μην ξεχνιόμαστε τώρα που μπήκες επιτέλους στη ροή.
Όλη η ξεβρακωσιά και η ξετσιπωσιά σε όλο τους το μεγαλείο. Να τους βλέπεις να τρελαίνεσαι.

Όλη μέρα τσόντα, και το βράδυ ΔΝΤ. Μέχρι να μη σου κάνει καμιά εντύπωση, να το θεωρήσεις ΚΑΙ αυτό "φυσιολογικό".
Είναι κι αυτό ένα βήμα από τα πολλά, ανάμεσα στα προηγούμενα και στα επόμενα. Και χρησιμοποιήθηκε κάθε μέσο που ήταν δυνατό να χρησιμοποιηθεί. Εκφυλίστηκε από παντού η ανθρωπίνη ύπαρξη, να μη μπορεί να το κουνήσει ρούπι.
Να πιστέψεις μέχρι τα βάθη της ψυχής σου ότι ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ.
Το επόμενο βήμα είναι ο εμφύλιος. Κι έτσι θα κλείσει πανηγυρικά όλη η προσεγμένα μελετημένη δουλειά που κάνανε τόσα χρόνια.
Όσα χρόνια ΘΥΜΑΜΑΙ.

Γιατί μετά τη διαφθορά και την "κρίση", έρχεται η πείνα και η εξαθλίωση και η οργή. Μετά το ξεπούλημα ακόμα και της βράκας σου, στους ξένους, που έχουν και "πληρώνουν ρευστό", έρχεται η "επανάσταση". Και μετά έρχονται οι "ειρηνευτικές δυνάμεις" (όπως στο Ιράκ, στα Βαλκάνια, ξέρεις..) για να "βάλουν τα πράγματα στη θέση τους".

Ξέχνα τα σύνορα που ήξερες. Αυτά αλλάζουν συνεχώς. Ποιά Ελλάδα;; Όχι, τώρα είναι υποκατάστημα της Ουάσιγκτον, και να δεις κάτι κοιτάσματα πετρελαίου στο Αιγαίο, να τρίβεις τα μάτια σου..

Έλα μωρέ, θα βρεις άλλο μέρος. Παντού στον κόσμο έχει κρέας και κώλους και βυζιά, δε θα σου φανεί η διαφορά.

Και μετά έρχονται να "ανοικοδομήσουν" το κατεστραμμένο τοπίο οι "Εταιρίες", που φέρνουν

μαζί και το "δυναμικό" τους.

ΘΥΜΑΜΑΙ τη γιαγιά μου να ανοίγει την πόρτα του σπιτιού στο χωριό, να μπαίνει ο περαστικός να τρώει και να πίνει. Κι η γιαγιά το ίδιο βράδυ μπορεί να την έβγαζε με σκέτο παξιμάδι.

ΘΥΜΑΜΑΙ το μοίρασμα και τις ανταλλαγές. -Σού φερα λίγο λάδι -πάρε λίγα αυγά, σήμερα μου τα κάνανε οι κοτούλες μου, είναι φρέσκα, να δώσεις στα παιδιά..

ΘΥΜΑΜΑΙ το ψωμί και την ελιά.

ΘΥΜΑΜΑΙ ανοιχτές καρδιές και αγκαλιές. Γέλια αληθινά και κλάμα αληθινό. Αλήθεια.

ΘΥΜΑΜΑΙ καυγάδες σώμα με σώμα, κι ύστερα "φιλιώναμε". Δεν έμενε ο θυμός.

ΘΥΜΑΜΑΙ τη μυρωδιά του φρέσκου χώματος, του πράσινου σαπουνιού και του ανθού της πορτοκαλιάς..

ΘΥΜΑΜΑΙ τον Άνθρωπο. Στητό κι αγέρωχο, περήφανο, αξιοπρεπή. Δυνατό σαν ψηλό Βουνό. Με Λόγο και Πράξη. Έλληνα.

ΘΥΜΑΜΑΙ.

Δεν ξέρω αν είναι τύχη ή κατάρα.

Έζησα αυτό τον ευλογημένο τόπο, τον τόσο πλούσιο και εύφορο, με την αφθονία αγαθών και με τις ομορφιές του, με το σκαμμένο πρόσωπο από τον ήλιο και τον κάματο, με τους ρόζους στα χέρια και το βαθύ του βλέμμα- αυτό το βλέμμα που ξέρεις ότι δε σηκώνει μύγα στο σπαθί του, που δίνει και τη ζωή του την ίδια για τα ιδανικά του, για την αγάπη του, για τον τόπο του..

Ίσως αν δεν είχα προλάβει να τον δω έτσι, δε θα πονούσα τόσο πολύ τώρα που τον πουλάνε.

Πωλείται η Ελλάδα!

Πωλείται ο τόπος μου!!

Πωλείται η μνήμη και τη Ζωή μου.

Χωρίς να έχω κανένα λόγο;;

κανένα δικαίωμα επιλογής;;